

РЕШЕНИЕ

№ 26000

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10962** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 – 161, вр. чл. 19, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

В. Л. П. е оспорил с жалба от 11.08.2023 г., чрез упълномощен адвокат З. Д. РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22220622003656-091-001/20.03.2023 г., издаден от органи по приходите З. Д. В. - началник на сектор в ТД на НАП - П. (възложил) и Ф. Г. К. - главен инспектор в същата териториална дирекция, потвърден с Решение № 825/16.06.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С.. Образувано било адм. дело № 7788/2023 г., по описа на АССГ, 70^{ти} състав, като с Решение № 5587/17.05.2024 г. Съдът е прогласил нищожност на РА № Р-22220622003656-091-001/20.03.2023 г. Съдебното решение е отменено с Решение № 9861/15.10.2025 г. на ВАС, по адм. дело № 7238/2024 г. и понеже първоинстанционният съд не е изложил каквито и да е мотиви, относно материалната законосъобразност на акта, е върнал делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

С РА № Р-22220622003656-091-001/20.03.2023 г. е ангажирана отговорност на В. П., на основание чл. 19, ал. 1 ДОПК за задълженията на „СИ ПРЕС 18“ ЕООД, установени с РА № Р-22221121002175-091 -001/17.02.2022 г., връчен на дружеството по реда на чл. 32 ДОПК и отчетен от ревизиращите органи като влязъл в сила, поради необжалване. Задълженията по ревизионния акт не са погасени от „Си прес 18“ ЕООД. С процесния РА № Р-22220622003656-091-001/20.03.2023 г. отговорността на В. Л. П. е ангажирана за задълженията на посоченото дружество, а именно: корпоративен данък за 2018 г. – 42 528, 48 лева; ДДС, за данъчните периоди м.м. 01.2018 г. – 09.2018 г., до 09.2018 г., в размер на 74 360, 78 лв., както и съответните лихви, в общ размер на 52 934, 91 лева.

В съдебното производство за повторно разглеждане на делото жалбоподателят е представляван от упълномощения адвокат, който: поддържа жалбата; заявява, че оспорва издадения на „Си прес 18“ ЕООД, понеже не бил връчен на В. Л. П.; представя епикриза (л. 12 от делото) на името на В. Л. П., без посочена дата на издаване, подписана от двама лекари, от УМБАЛ „Царица Й.-И.“ и съдържаща данни за проведена оперативна интервенция на 22.06.2021 г. – „доброкачествено образование на паротидна жлеза“. В хода по същество адвокатът пледира за нищожност на РА № Р-22220622003656-091-001/20.03.2023 г., „на основания, различни от тези, които се визират в тълкувателното решение на ВАС“, понеже: „заповедта за възлагане на ревизията е подписана от П. Д. С., като заместник на З. Д. В., но той е бил орган по приходите при ТД на НАП - П. и не е включен в заповедта на изпълнителния директор, въз основа на която се премахва териториалната компетентност; не е включен като възложител на ревизиите в заповедта на ТД на НАП –С.; издал е заповедта, без да има необходимата компетентност“. Заявява искане за възстановяване на направени съдебни и деловодни разноски, вкл. за адвокатско възнаграждение, за които представя списък (л. 19).

Ответникът оспорва жалбата, като се позовава на мотивите, изложени от решаващия административен орган в Решение № 825/16.06.2023 г. Възразява за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, както и а това, че същото не е платено реално.

Предвид направеното ново възражение за нищожност на акта, с молба от 19.03.2026 г. (след приключване на делото) процесуалният представител на ответника представи (л.л. 23-36) съответни заповеди, за опровергаване доводите на адвокат Д.. С Определение № 11031/20.03.2026 г. Съдът отмени протоколното си определение от 16.03.2026 г. и насрочи делото в открито заседание, в което допълнително представените от ответника заповеди се приеха като писмени доказателства, без оспорване.

С Ревизионен акт № Р-22220622003656-091-001/20.03.2023 г., признат за валидно (редовно) издаден от органи по приходите З. Д. В. - началник на сектор в ТД на НАП - П. (възложил) и Ф. Г. К. - главен инспектор в същата териториална дирекция, потвърден с Решение № 825/16.06.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. е ангажирана отговорност на В. Л. П., на основание чл. 19, ал. 1 ДОПК, в качеството му на упълномощен от управителя на „Си прес 18“ ЕООД - Д. И. Т., с нотариално заверено на 21.02.2018 г. пълномощно (л. 78 от първото дело).

Проверените данни, факти и обстоятелства са изложени подробно в РД и са анализирани, включително от решаващия административен орган, който изцяло споделил изводите на ревизиращите органи по приходите.

Прието е от ревизиращите органи по приходите, че пълномощното определя В. Л. П. като търговски пълномощник на дружеството, по смисъла на чл. 26, ал. 1 от Търговския закон. В тази връзка, установено е и не е оспорено от жалбоподателя, че: от името на „Си прес 18“ ЕООД е извършвана електронна търговия със стоки, изпращани до физически лица на територията на страната; стоките са изпращани до крайните клиенти, чрез куриерското дружество „Еконт експрес“ ООД, във връзка с което са изплащани наложени платежи и пощенски парични преводи, в брой; „Си прес 18“ ЕООД не е подало годишна данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане, за 2018 г.; по данни от „Еконт експрес“ ООД; в базата данни на същото съществува клиентски картон на „Си прес 18“ ЕООД; на 01.03.2018 г. е сключен договор за куриерски и пощенски услуги с отложено плащане и ползване на групови отстъпки от куриерски услуги, със „Си прес 18“ ЕООД, представлявано от Д. И. Т., чрез пълномощника В. Л. П.; в договора, като упълномощено от клиента лице за заявяване на куриер, за финансови въпроси, както и за прием/предаване на пратки и вписване на клиентски номер е посочен именно

В. Л. П., с телефонен номер [ЕГН] и e-mail: stfl 111 [\[електронна поща\]](#). От тези данни ревизиращите органи заключили, че: отговорността на В. Л. П. за установените с издадения на „Си прес 18“ ЕООД РА № Р-22221121002175-091 -001/17.02.2022 г. публични задължения следва да бъде ангажирана, на основание чл. 19, ал. 1 ДОПК, поради наличието на всички елементи от обективна и от субективна страна, от фактическия състав на нормата, защото: „търговските взаимоотношения между „Си прес 18“ ЕООД и „Е. експрес“ са били осъществявани изцяло от В. Л. П., понеже не били установени данни и доказателства, че получателят на наложените платежи и пощенските парични преводи в брой, изплащани на В. П. са предавани за надлежно отразяване в счетоводството на „Си прес 18“ ЕООД или на неговия управител; при липсата на доказателства, че стоката е предавана от управителя на „Си прес 18“ ЕООД на упълномощеното лице (В. П.), то същата е била предоставяна за търговски цели от сина на упълномощеното лице - С. В. П., тъй като телефонните номера, описвани при изпращането на куриерските пратки били собственост именно на С. В. П.; В. П. съзнателно е използвал „Си прес 18“ ЕООД, с цел прикриване на дейност и реализиране на приходи в своя полза; поведението на В. П. е умишлено, тъй като е бил наясно със смисъла и значението на действията си, можел е да предвижда техните последици и съответно е искал или допускал настъпването на тези последици; действията по укриването на факти и обстоятелства са възпрепятствали събирането на задълженията, респ. налице е причинно-следствена връзка между укриването на дейността от упълномощеното лице и невъзможността да бъдат събрани изискуемите се данъчни задължения“. Обосновани са и изводи за обективната невъзможност да бъдат събрани установените в тежест на „Си прес 18“ ЕООД задължения, която невъзможност е „резултат на поведението на субекта, чиято отговорност е ангажирана“. По данни от публичните изпълнители (писмо № 2851-1/13.12.2022 г.) дружеството не притежава активи и банкови сметки, с оглед на което задълженията на „Си прес 18“ ЕООД по РА № Р-22221121002175-091 -001/17.02.2022 г. са категоризирани като несъбираеми.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че жалбата е основателна, но съображенията за това се различават от изложените в нея.

Новото възражение за нищожност на РА, поради нередовно издадена ЗВР е неоснователно, предвид цитираните по – горе и допълнително представени от страна на ответника заповеди, които легитимират органа по приходите П. Д. С. като компетентен да възложи процесната ревизия.

В съдебното производство, свързано с оспорване на ревизионен акт доказателствената тежест е разпределена съобразно общото правило, по смисъла на чл. 170, ал. 1 АПК, т.е. – в условията на насрещно доказване жалбоподателят дължи да опровергае, посредством всички допустими доказателствени средства констатациите на ревизиращите органи по приходите, но от своя страна ответникът също има задължението да докаже своите изводи. С решението си ответникът неправилно е приел, че тежестта да установи и докаже наличието на облигационно правоотношение с търговското дружество (за получаване на възнаграждение) е на жалбоподателя и след като изрично от него е поискано, но не е представил договор и доказателства за предаване на сумите, този дефицит следва да бъде тълкуван в негова вреда.

Каза се, че е установено конкретно и не се оспорва фактът, В. Л. П. да е бил упълномощен от управителя на „Си прес 18“ ЕООД, с пълномощно, с нотариална заверка на подписа, на Д. И. Т.. Текстът на това пълномощно го определя като „изрично“, по аргумент за противното от чл. 34, ал. 1 ГПК, тъй като касае само извършването на действия от името на дружеството „пред всички куриерски служби в Р. България“, свързани (действията) с „изпращане на всякакви пратки, съобщения, записи, колети, парични преводи и парични записи“, и пр. От своя страна пълномощното по принцип определя упълномощеното лице В. Л. П. като „търговски

пълномощник“, по смисъла на чл. 26, ал. 1, изр. първо ТЗ („търговският пълномощник е лице, упълномощено от търговец да извършва посочените в пълномощното действия срещу възнаграждение“, с уточнението, че в самото пълномощно липсва текст за уговорено възнаграждение, което е логично и обичайно. От страна на ревизиращите органи и на ответника обаче не се твърди, съответно не се доказва наличие на документи, доказващи уговорено между управителя на „Си прес 18“ ЕООД и В. Л. П. възнаграждение за дейностите – предмет на пълномощното, респ. – получени от последния парични суми, като възнаграждения.

Неосъществяването изцяло на фактическия състав на чл. 56, ал. 1, изр. първо ТЗ (липсата на доказателства за упълномощаване, срещу съответно възнаграждение) води и до неприложимост на института на особената отговорност, по чл. 19, ал. 1 ДОПК. Приложимостта на разпоредбата по отношение на трето лице изисква:

1. от обективна страна: а) качеството на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по [чл. 14, т. 1](#) и [2](#);

2. от субективна страна: б) укриване (умишлено, под формата на пряк или евентуален умисъл) на факти и обстоятелства, които по закон съответното лице е било длъжно да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител;

3. пряка/непосредствена причинно-следствена връзка между умишленото необявяване на факти и обстоятелства, които по закон съответното лице е било длъжно да обяви и невъзможността (обективна) да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски.

Каза се, че според този състав на решаващия съд В. Л. П., по силата на пълномощното (л. 78 от първото дело) не е имал качеството „търговски пълномощник“. Дори да бъде прието, че П. е получавал от „Е.“ парични суми, липсват каквито и да е преки и/или косвени доказателства, че тези суми е следвало да бъдат (са) предавани на „Си прес 18“ ЕООД, като възнаграждение за извършвана електронна търговия със стоки. С други думи няма доказателства в процесния РА за осъществявана такава дейност от П., от името и за сметка на дружеството. Изводите на ревизиращите органи и на ответника за обратното, се основават на предположения и допускания, като напр. (цитати): „противоречиви“ обяснения от жалбоподателя; щом „лицето е получавало суми от наложени платежи, от името на търговеца „Си прес 18“ ЕООД, но не притежава отчетни документи за предаването им на търговеца, от чието име действа...препятства със собственото си поведение осчетоводяването и декларирането на резултатите от осъществяваната от името на „Си прес 18“ ЕООД дейност“; „доколкото пълномощникът В. Л. П. е фактически получател на недеklarираните приходи, в качеството му на пълномощник на „Си прес 18“ ЕООД и е посочен като лице, изпращало пратките.... се налага обоснован извод за причинно - следствената връзка между дейността му като пълномощник и укриването на резултатите от дейността, чрез неподдаване на декларация по чл. 92 от ЗКПО, от търговеца, който представлява; пратките изпращани от името на „Си прес 18“ ЕООД, чрез „Еконт експрес“ ООД са оформяни като „спално бельо; в договора за куриерски и пощенски услуги от 01.03.2018 г., подписан от В. Л. П., като пълномощник, в Раздел „Ц. на договора и плащания“ е посочено, че се формира група от клиенти, ползващи услуги с име СТФ, която група включва следните фирми: „Ив линен“ ООД, „Изо системс“ ООД, И. И. Л., „Д. кис“, „Балкан партс“ ЕООД, „ПМ партньрс“ ООД, „Джъст Калина“ ЕООД, „Стивен Хеллас“ ООД, „Си прес 18“ ЕООД „Си спално бельо БГ“ ООД; от изброените дружества „Ив линен“ ООД, „Изо системс“ ООД, „Стивен Хеллас“ ООД, „СИ спално бельо БГ“ ЕООД са собственост на С. В. П. – син на В. Л. П.“. От всички тези разсъждения не става ясно, как и защо е следвало в тежест на „Си прес 18“ ЕООД, с РА № Р-22221121002175-091-001/17.02.2022 г. да бъдат начислени данъчни задължения, във връзка с получавани от името на

това дружество пратки, от В. Л. П., за които няма данни последният да е предавал на упълномощилото го дружество. От друга страна именно задълженията по ревизионния акт на „Си прес 18“ ЕООД са вменени в отговорност на В. Л. П.. Остава впечатлението, че ревизионният акт на „Си прес 18“ ЕООД е издаден, за да бъде ангажирана впоследствие отговорността на В. П., по чл. 19, ал. 1 ДОПК. Правилният подход, според настоящия съдебен състав е извършването на ревизия на В. Л. П. по реда на чл.чл. 122-124 ДОПК, в качеството му на физическо лице, заради констатираните данни да е получавал парични суми, чрез „Е. експрес“, съответно недекларирани. В обобщение: по отношение на жалбоподателя В. Л. П. не са налични следните елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК, а именно: качеството „търговски пълномощник“; пряка причинно-следствена връзка между неконкретизирани изрично с РА факти и обстоятелства, които са укрити и които по закон (непосочен) В. П. е бил длъжен да обяви пред органа по приходите, вследствие от което да не може да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В този ред на мисли няма и мотиви, как точно укриването на факти и обстоятелства е причина да не бъдат събрани публичните задължения на „Си прес 18“ ЕООД, след като се сочи, че дружеството и преди не е притежавало материални активи и суми по банкови сметки.

Предвид изложените мотиви Ревизионен акт № Р-22220622003656-091-001/20.03.2023 г. е валиден, като издаден от надлежно оправомощени органи по приходите, но в резултат на неправилно прилагане разпоредбата на чл. 19, ал. 1 ДОПК. С оглед на това е неправилен, незаконосъобразен и необоснован, и подлежи на отмяна.

Уважаването на жалбата обуславя основателност на претенцията на жалбоподателя за възстановяване на разноските за водене на делото, съгласно представения списък и доказателствата, налични, вкл. в касационното дело на ВАС: 10 лева заплатена държавна такса пред АССГ; 12, 10 лева деловодни разноски; 13 800 лева адвокатско възнаграждение по договор от 29.06.2023 г. Като неоснователно Съдът преценява възражението на юрисконсулта – пълномощник на ответника, относно адвокатското възнаграждение. Представени са съответните доказателства (фактури) за заплащането му, а размерът, предвид нормите на чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет не е прекомерно висок.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от В. Л. П. РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22220622003656-091-001/20.03.2023 г., издаден от органи по приходите З. Д. В. - началник на сектор в ТД на НАП - П. (възложил) и Ф. Г. К. - главен инспектор в същата териториална дирекция, потвърден с Решение № 825/16.06.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., относно вменената отговорност по чл. 19, ал. 1 ДОПК за задължения на „Си прес 18“ ЕООД: корпоративен данък за 2018 г., в размер на 42 528, 48 лева; ДДС, за данъчните периоди м.м. 01.2018 г. – 09.2018 г., до 09.2018 г., в размер на 74 360, 78 лв. и съответните лихви, в общ размер на 52 934, 91 лева.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да възстанови на В. Л. П. – ЕГН: [ЕГН] разноските за водене на делата и възнаграждението на адвокат, в размер на общо 7 067, 12 евро (седем хиляди, шестдесет и седем евро и 12 цента).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен

съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: